

МЕТА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• ТРАВЕНЬ • 2012 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 5/84 •

Блаженніший Любомир (Гузар) на «Шустер LIVE»

(Розшифровка ефіру на Першому національному телеканалі 23 квітня 2012 року)

Савік Шустер:

– Доброго вечора. Прямий ефір – це свобода. А ми – самая свободная программа в Украине на «Первом национальном» и телеканале «Эра». А раз мы такие свободные, то иногда позволяем себе делать необычное в нашей студии. И начнём мы нашу программу сегодня с необыкновенного человека: одного из самых авторитетных украинцев. Я говорю об архиепископе Украинской греко-католической церкви блаженнейшем Любомире Гузаре. Раз рождённые в Украине аплодируют без особой команды, я надеюсь, значит, это правда: авторитет даже для вас. Вторая аудитория слева от меня – это комментаторы. Это – прекрасная профессия. Это то, что мы называем работающим реальным средним классом страны.

Несколько слов о блаженнейшем Любомире Гузаре. Немного. По-

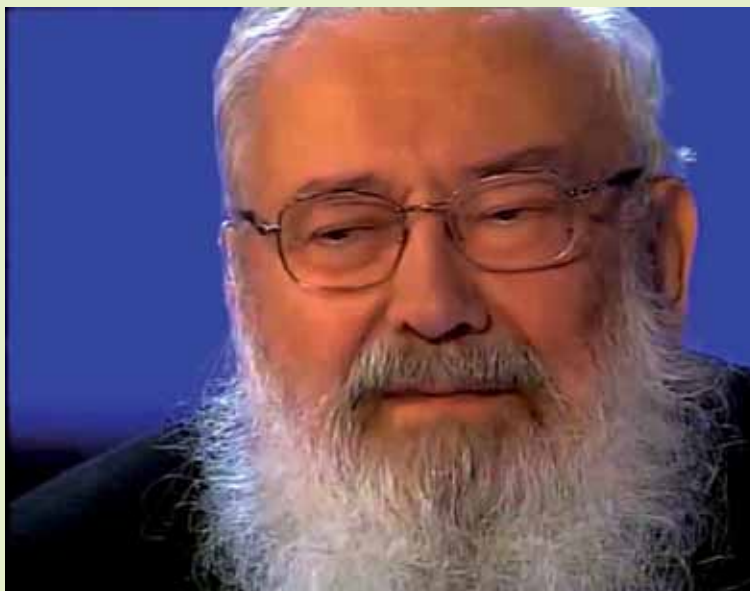
тому что реально его знает вся страна. 20 января 2001 года был избран главой Украинской греко-католической церкви. На следующий день Папа Римский Иоанн Павел II утвердил этот выбор. 9 февраля 2011 года, то есть десять лет спустя, Любомир Гузар добровольно – молодой уже человек – ушел в отставку. Римский Папа Бенедикт XVI принял эту отставку. И Любомир Гузар уступил место молодому 40-летнему Святославу Шевчуку. Видимо, понял, что Греко-католической церкви нужен энергичный человек во главе.

– Ваше Блаженство, три традиционные украинские Церкви, самые влиятельные, впервые за историю Украины предприняли общую инициативу – создать «круглый стол», убедить самых влиятельных украинцев пойти на некую общественную инициативу, внести мораль в общество. Вот скажите: что внезапно случилось в обществе? Вы вдруг почувствовали какую-то угрозу?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Я думаю, що в першу чергу треба зрозуміти, чиї предстятелі церковні звернулися до цілого народу... Звернулися чому? Щоби навіть училися всі, шукали розв'язки на ті проблеми, які нас сьогодні мучать, які нам отруюють життя. Вони закликали групу мирян, невелику групу людей – 11 осіб. І ці 11 осіб прийняли виклик. І зобов'язалися, що вони будуть старатися при допомозі такого заходу – не як одинокого, але як у даний момент найкращого, – «круглого стола» – старатися шукати відповіді на певні основні питання. А саме: як найкраще оздоровити наш народ, оздоровити суспільство?..

Предстятелі сказали: «Ми вважаємо, що труднощі, які сьогодні є, походять із того, що головним керуючим міркуванням

в нашому народі сьогодні є матеріалістичне мислення». Люди стараються, діяти виключно на підставі матеріалістичних міркувань; думаючи, як приблизити своє майно, один одного не респектують, один одному не хочуть допомагати.

Чому? Що треба зробити, щоб це змінити? І ціль того звернення, ціль тої декларації, яку прийняли тих 11 осіб... А головна ціль самого «круглого столу» – розпочати розшук тих цінностей, на яких можна будувати суспільство, будувати здорове суспільство, будувати таке суспільство, в якому кожна людина почуває свою гідність, розуміє свої завдання, своє покликання, свої права і є готова жити у спільноті з другими. Розшук тих духовних цінностей, встановлення їх не як щось цілком нового і нечуваного, але щоби відкрити знову те, що... на чому може

(Продовження на 6-7 сторінках)

Сьогодні у часописі «Мета»:

2–3 стор.

Освячено наріжний камінь під будівництво нового храму в Янові

Фестиваль «Святкуймо Воскресіння разом» відвідали понад 5 тис. гостей

4–6 стор.

Мафія – антихристиянська субкультура Італії, вважає ватиканський кардинал

Колишні англіканці Великобританії стають католиками

7–8 стор.

Любомир ГУЗАР – «Христова Церква має бути Вселенською. Ісус Христос не створив стільки різних Церков помісних – Ісус Христос створив одну Церкву. ... основно вся та Церква мусить бути об'єднана в одну Церкву. У Вселенську Церкву...»

9–10 стор.

Великдень за колючим дротом

Чи можна християнинові займатися карате?

Святкування Дня матері в Італії

11–12 стор.

Легендарний німецький футболіст: зустріч з Папою змінила моє життя

До України привезли шматочок дерева, під яким молився Ісус

103-річна монахиня з Закарпаття вже понад 80 років у монашому стані

ПАРЛАМЕНТ КАНАДИ ВИЗНАВ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ПРАВЕДНИКОМ

Нижня палата парламенту Канади – Палата громад – одноголосно визнала прикладом «відданості основним правам людини» діяльність митрополита Української Греко-Католицької церкви Андрея Шептицького (1865-1944) під час Другої світової війни. Про це повідомляє Конгрес Українців Канади.

Пропозицію відзначити діяльність очільника найбільшої релігійної громади Західної України вніс до парламенту міністр громадянства, імміграції та багатокультурності Канади Джейсон Кенні.

Канадські парламентарії відзначають, що «в найпохмуріший період історії Європи, під час масового вбивства євреїв і нацистської окупації митрополит Шептицький вголос виступив проти насильства у своїй проповіді «Не убий». Завдяки його особистим зусиллям врятовано понад 160 євреїв, один із яких був присутній на засіданні Палати громад парламенту Канади під час прийняття ухвали.

Джерело: radiosvoboda.org

ОСВЯЧЕННЯ АНТИМІНСІВ, МИРА ТА ЧИН УМИВАННЯ НІГ У КИЄВІ

У Страсний четвер в Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав очолив Вечірню з Літургією Василя Великого, освятив антимінси і миро та здійснив Чин умивання ніг дванадцятьом священникам.

ГЛАВА УГКЦ ЗУСТРІВСЯ ІЗ ПРЕДСТАВНИКАМИ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ «ОБНОВА»

10 квітня в Патріаршому центрі у Києві відбулася зустріч Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава з представниками секретаріату Федерації українських католицьких академічних та студентських товариств «Обнова» й духівниками кожного осередку, – повідомила президент Федерації Олена Бідованець.

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ «ВЕЛИКОДНІЙ ВИГРАШ»

У Квітню неділю в Народному домі «Просвіта» м. Дрогобича підбито підсумки традиційної благодійної акції «Великодній вигреш», організованої та проведеної БФ «Карітас СДС УГКЦ». Акція, розпочата у перший день Великого посту, завершилася розіграшем призів для всіх, хто склав свої пожертви, купуючи лотерейний білет.

МОЛОДЬ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИСПАРХІЇ В КРЕХОВІ

«Господи, вчини, щоб наші закама'яні серця сокрушилися, дивлячись на Твої терпіння, і стали співчутливими» – такими словами блаженного Папи Івана Павла II розпочалася Хресна дорога членів молодіжних спільнот Львівської Архiepархії та інших прочан, які прибули у Страсний вівторок, 10 квітня, до обителі отців-василіян у с. Крехів, що на Львівщині, – повідомив Роман Соколенко із прес-служби Львівської Архiepархії.

ВИСТАВКА ДИТЯЧИХ РОБІТ «ВЕЛИКДЕНЬ ТВОРЧОЇ ДУШІ»

У Спартіальному музеї м. Трускавця Самбірсько-Дрогобицької єпархії відкрилася святкова великодня виставка дитячих творчих робіт. Вже втретє Будинок учнівської творчості напередодні Великодніх свят запрошує трускавчан та гостей міста на традиційну виставку робіт вихованців гуртків декоративно-ужиткового мистецтва «Великдень творчої душі».

ВЛАДИКА ПЕТРО (КРИК) ВІДВІДАВ ВІРНИХ УГКЦ У ШВЕЦІЇ

Нещодавно владика Петро (Крик), Апостольський екзарх у Німеччині та Скандинавії, перебував з душпастирським візитом у Швеції. Візит владика збігся із реколекціями, які щороку відбуваються у великопісний час і які цього року провів єромонах Сава, студит зі Львова. Про це повідомила Наталя Войтюк зі Швеції.

320-ТА РІЧНИЦЯ ЧУДА В ПІДГІРЦЯХ

У Підгорецькому василіянському монастирі на Львівщині відбувається святкування пам'ятної та важливої для духовного життя всіх вірних УГКЦ дати – 320-ї річниці з дня, відколи «заплакала» ікона Матері Божої з Дитятком Ісусом. Про це повідомив о. Йоаким Ковальчук, ЧСВВ.

Освячення наріжного каменя для будівництва нового храму в Янові

Незабутнім став день цього горічного свята Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці для мешканців смт. Янів, що на Яворівщині, позаяк саме 7 квітня Високопреосвященний Архiepіскоп Ігор, Митрополит Львівський, освятив наріжний камінь під будову нового храму для потреб греко-католицької громади Янова. Чисельна громада вірних, меценати майбутнього храму та керівництво селища зібралась на спільну молитву на місці, виділеному депутатами селищної ради під новий храм УГКЦ, який невдовзі повстане на честь Зіслання Святого Духа.

Варто зазначити, що вісім років поспіль спільнота УГКЦ молиться у римо-католицькому храмі Пресвятої Трійці, настоятель якого о. Адам Літвіц із розумінням поставився до складної си-

туації греко-католицької спільноти і люб'язно погодився на почергові богослужіння у храмі. До цього вірні УГКЦ молилися під відкритим небом (біля статуї Божої Матері), відколи у столітньому храмі Вознесення ГНХ моляться місцеві прихильники лефевристського руху, які під проводом о. Василя Ковпака відійшли від УГКЦ, – повідомив присутнім протопресвітер Янівського протопресвітеріату УГКЦ о. Іван Нижник.

– Щоб якомога швидше збудувати храм, необхідна лепта кожного з вас, тут присутніх, і тих, що через поважні причини не прийшли сьогодні, – наголосив Високопреосвященний владика Ігор у проповіді під час чину освячення каменя. – Хто спроможний, хай докладеться фінансовою допомогою, хто може – фізичною пра-

цею, бо ж будівництво храму – це спільна справа. Тому хай Дух Святий просвітить кожного з нас і провадить у виборі посильної допомоги для загального добра і на славу Богу, – завершив митрополит.

Прес-служба Львівської Архiepархії

Митрополит Львівський Ігор відвідав Прокатедральний собор Самбірсько-Дрогобицької єпархії

16 квітня, у Світлий понеділок, на запрошення правлячого архиєрея Самбірсько-Дрогобицької єпархії

владика Ярослава (Приріза) до Прокатедрального собору Покрова Пресвятої Богородиці м. Самбора прибув владика Ігор (Возняк), Митрополит та Архiepіскоп Львівський. Приїзд митрополита до Самбора – це перший пастирський візит Високопреосвященного Кир Ігоря до Самбірсько-Дрогобицької єпархії з часу проголошення Львівської Митрополії 29 листопада 2011 року (нагадаємо, що до складу новоутвореної митрополії увійшли Львівська Архiepархія та Самбірсько-Дрогобицька, Стрийська й Сокальсько-Жовківська єпархії).

У пастирському слові владика Ігор нагадав вірним про шлях віри, який пройшли апостоли, ставши з «маловірів» людьми, повними відваги у Дусі Святому. Пригадуючи про те, як з полохливого та застрашеного голосом жінки у дворі Каяфи апостол Петро став непорушною скелею, на якій Господь збудував свою Церкву,

Митрополит Львівський звернувся до вірних з такими словами: «Ми з вами – представники Христової Церкви, її служителі, які теж повинні вносити добру зміну в своє життя та допомагати у духовному житті наших вірних. А зміна може бути негативна або позитивна. Її вибираємо ми – кожна особа окремо».

Після завершення св. Літургії владика Ярослав, складаючи подяку Високопреосвященному Кир Ігорю за пастирські відвідини Прокатедрального собору Самбірсько-Дрогобицької єпархії, подарував Митрополиту пам'ятну ікону. Правлячий архиєрей подякував також духовенству УГКЦ м. Самбора, а також численним вірним за спільну участь у святковій Літургії.

о. Олег ЧУПА,
прес-секретар

Самбірсько-Дрогобицької єпархії

Пастирський візит Митрополита Львівського до с. Куровичі

У Лазареву суботу, 7 квітня, на яку припаде світлий празник Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці, Високопреосвященний владика Ігор, Митрополит Львівський, очолив Божественну Літургію у с. Куровичі Глинянського протопресвітеріату, яке відвідав з пастирським візитом з нагоди храмового празника. У своїй пропо-

віді владика наголосив на важливості почитання Пресвятої Богородиці у нашій християнській традиції.

По завершенні Богослужіння відбулося Велике водосвяття, після чого архиєрей окропив усіх присутніх та принесені ними культові речі свяченою водою. Владика Ігор оглянув новозбудований храм і побажав парафіянам докласти всіх зусиль, щоб на наступний храмовий празник

святоче Богослужіння відбулося вже в ньому. Відтак адміністратор храму о. Тарас Куртинюк подякував Високопреосвященному Митрополитові за його повчальне слово та пастирське благословення, а одна з парафіянок прочитала написану власноруч поезію з нагоди високодостойних митрополітичних відвідин.

Прес-служба Львівської Архiepархії

Навчально-реабілітаційний центр «Джерело» святкував храмовий празник

мічник Львівської Архиепархії, представники міської влади, Українського католицького університету, хор церкви св. Архистратига Михаїла «Аксіос». У капличці відбулась Архирейська Божественна Літургія, яку очолив владика Венедикт у співслужінні з отцями Михайлом Стахнівим та Олегом Жаровським.

Після Літургії проводилось мирування, після чого гості відвідали ярмарок з власноруч виготовленими нашими вихованцями виробами – писанками, свічками, магнітами, картинами, листівками, виробами з бісеру та смачнучими солодощами. А нові приятелі «Джерела» зі Спільки дизайнерів провели майстер-клас з писанкарства.

Згодом гості свята зібралися в актовому залі, де на них чекав виступ вихованців навчально-реабілітаційного центру, під час якого, зокрема, Марічка Гнилко виконала пісню «Ангел Божий». А ще цього дня відбувся дебют експериментального гурту «Джерела» інтуїтивної музики під керівництвом Альони Давиденко. Хлопці та дівчата приємно вразили композицією «І не затоплять ріки твою любов». Чудовий духовний спів подарували також присутнім добрі приятелі центру – хор «Soli Deo». Таким чином храмове свято залишило по собі багато приємних вражень та теплих спогадів.

dzherelocentre.org.ua

Навчально-реабілітаційний центр «Джерело» відсвяткував особливе свято – Благовіщення Пресвятої Богородиці. Особливе, адже саме 7 квітня, 19 років тому, ідея створення цього центру почала практично втілюватися у життя.

З нагоди річниці до «Джерела» завітало багато добрих друзів – Преосвященний владика Венедикт, єпископ-по-

У Львівській Архиепархії вшанували річницю смерті о. д-ра Дмитра Блажейовського

майстра вишиваних ікон помолились молебень біля могили покійного на Янівському цвинтарі, що у Львові.

Продовження заходів вшанування світлої пам'яті о. д-ра Дмитра Блажейовського відбулося у Львівському Національному академічному українському драматичному театрі ім. Марії Заньковецької. Вшанувати особистість отця-доктора прийшла численна громада міста Львова, серед яких було дуже багато людей, яким випала честь бути особисто з ним знайомим.

У вступному слові Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівський, згадував про о. Дмитра Блажейовського як про визначну людину, великого письменника, вельетна духа та митця, який започаткував нову галузь у мистецтві – вишивання ікон. А міський голова Львова Андрій

Садовий, у свою чергу, розповів присутнім про свою двогодинну зустріч з о. Дмитром Блажейовським. Настанови та повчання цього спілкуватися пан Андрій щоденно використовує у виконанні своїх обов'язків. На продовження споминів у духовно-просвітницькому вечорі звучали теплі слова про автора вишиваних ікон, лунали присвячені йому пісні та вірші. На закінчення голова Благодійного фонду підтримки національно-духовного відродження ім. Дмитра Блажейовського о. Ігор Ковальчук подякував усім, хто прийшов вшанувати пам'ять видатного історика та митця, патріота і священика, та запросив усіх відвідати Музей вишиваних ікон у Львові, який створив покійний.

Віра ЦЕНГЛЕВИЧ

З нагоди першої річниці смерті відомого історика Церкви, митця та науковця отця доктора Дмитра Блажейовського 23 квітня у храмі Стрітення Господнього (вул. Винниченка, 30а) було відслужено Божественну Літургію та панахиду. Опісля шанувальники

Фестиваль «Святкуймо Воскресіння разом» відвідали понад 5 тис. гостей

За підтримки влади міста, спонсорів, добровольців та духовенства УГКЦ Молодіжна комісія Львівської Архиепархії вже вчетверте організує в Шевченківському гаю м. Львова фестиваль «Святкуймо Воскресіння разом».

Розпочався цьогорічний фестиваль у суботу, 21 квітня, молебнем до Пресвятої Богородиці, який очолив Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архиепархії УГКЦ. Молитву супроводжував співом молодіжний хор храму Різдва Пресвятої Богородиці (м. Львів-Сихів). Після молебню голова Молодіжної комісії о. Тарас Миян подякував владі, священнослужителям та всім, хто був причетний організації цього фестивалю, за спільну молитву і запросив гостей та учасни-

ків свята ділитися радістю один з одним з нагоди світлого празника Воскресіння Христового.

В той час, як молодь навколо великої сцени брала участь у різноманітних конкурсах та розвагах від організаторів, малеча в супроводі аніматорів на поляні поруч розспівувала традиційні українські гаївки, а їхні батьки мали нагоду ознайомитися зі структурою молодіжних спільнот Львівської Архиепархії та придбати для своєї родини щось корисне та цікаве.

Особливістю цього вечора був виступ Тараса Чубая та інших відомих українських колективів, які під вечір виконанням своїх пісень ще більше розвеселили молодіжну публіку, а також розіграш благодійної лотереї, серед якої була поїздка до Риму на зимову

зустріч Тезе.

Завершилися святкування Воскресного фестивалю спільною молитвою. Але Воскресіння на цьому не закінчується – аж до Вознесіння по наших хра-

мах лунатиме ще дзвінке «Христос Воскрес!» і жваві великодні гаївки на прицерковних подвір'ях.

Роман СОКОЛЕНКО, прес-служба Львівської Архиепархії

Великдень у Львівській виправній колонії № 48

«Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував» (тропар Пасхи) – такими радісними словами розпочалася Божественна Літургія у Львівській виправній колонії № 48 на Великдень. Очолив Богослужіння капелан цієї в'язниці о. Андрій Хомишин у співслужінні з дияконом Петром Терлецьким. У Літургії взяли участь понад 400 ув'язнених, з яких багато приступили до св. Тайни Євхаристії.

Отець Андрій наголосив у часі проповіді на тому, що всі ми є дітьми Божими, а Бог є добрий Батько, який піклується за кожного з нас, і немає на світі людини, яка б була забута Богом. І особливо в часі світлого празника Воскресіння Господнього Христос через Свою смерть дарує кожному з нас життя – життя не тільки земне, але життя вічне.

По завершенні Божественної Літургії відбулося освячення пасок та великодніх продуктів, котрі за сприянням

парохій Сихівського мікрорайону були зібрані для ув'язнених ЛВК № 48.

Завершилося святкування Великодня у в'язниці духовно-ліричним концертом за участю відомого поета-пісняря Зеновія Филипчука. Звук гітари і слова пісень відбивалися радістю і теплом в очах усіх присутніх. Ув'язнені висловлювали щирі подяки за святковий настрій, який упродовж чотирьох годин панував у стінах ЛВК № 48.

Повідомив бр. Мирон ГОРБОВИЙ

«КАРІТАС» ПІДБИВ ПІДСУМКИ АКЦІЇ «ВЕЛИКОДНІЙ КОШИК»

Щорічна акція «Великодній кошик» допомогла 250 родинам гідно зустріти свято Воскресіння Христового. Напередодні свята всі зареєстровані потребуючі люди Коломиї та Коломийського району отримали свої продуктові набори. Серед обдарованих – багатодітні сім'ї, одинокі матері, інваліди, люди похилого віку, самотні.

ВЕЛИКОДНІЙ СНИДАНОК ДЛЯ ПОТРЕБУЮЧИХ У ДРОГОБИЧІ

На Великдень працівники Благодійного фонду «Карітас Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ» організували та провели святковий великодній сніданок для потребуючих, самотніх, безпритульних і всіх соціально вразливих людей міста Дрогобича та району. Близько 30 людей, які прийшли на сніданок, відчули справжню радість Христового Воскресіння, куштуючи смачну їжу та вітаючи одне одного святковим привітанням «Христос воскрес!». Про це повідомляє Наталія Яцик, менеджер зв'язків з громадськістю БФ «Карітас СДС УГКЦ».

СЕРТИФІКАТНА ПРОГРАМА З БІОЕТИКИ НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

Нещодавно в Тернополі з ініціативи Комісії УГКЦ у справах душпастирства охорони здоров'я відбулася робоча зустріч декана богословського факультету Українського католицького університету о. д-ра Ігоря Бойка та голови згаданої Комісії УГКЦ о. д-ра Андрія Логіна з ректором Тернопільського державного медичного університету ім. І.Горбачевського проф. Леонідом Ковальчуком. Під час зустрічі було досягнуто домовленості про співпрацю в ділянці біоетики.

УКРАЇНЦІ СВЯТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ ЧИСЕЛЬНО

За даними МВСУ, Великодні Богослужіння в церквах відвідав кожен третій українець. За повідомленням управління зв'язків з громадськістю МВС, майже 14 мільйонів громадян святкували паски у приблизно 16-ти тисячах діючих храмах.

В ЄВПАТОРІЇ ОСВЯТИЛИ ПАСКИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У день Воскресіння Христового о. Богдан Костецький, капелан для військовослужбовців у м. Євпаторія та настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці УГКЦ разом зі студентами Дрогобицької духовної семінарії відвідав зенітно-ракетний полк військової частини А 4519 у Євпаторії, де освятив паски для військовослужбовців. Про це повідомляє Наталія Костецька.

СЕСТРИ-СЛУЖЕБНИЦІ ПРЕЗЕНТУЮТЬ КНИГУ «СЛУГІНІ СВІТЛА»

20 квітня в Провінційному домі сестер-служебниць Непорочної Діви Марії в м. Львові відбулася презентація книги Ольги Кіс «Слугині Світла». Сестри-служебниці мали змогу торкнутися святого життя своїх попередниць, котрі повсякчас свідчили про Світло – Христа, служили Йому та своєму народові.

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА СТАТУСУ НОРМАТИВНИХ ЛІТУРГІЙНИХ ДЖЕРЕЛ УГКЦ

У Світлий четвер в Українському католицькому університеті відбулася науково-практична конференція «Джерела сучасної літургійної традиції УГКЦ», організована Патріаршою літургійною комісією, Львівською архієпархіяльною літургійною комісією та секцією літургійного богослов'я УКУ. Після спільної молитви зі вступним словом до присутніх звернувся голова Патріаршої літургійної комісії владика Венедикт (Алексійчук), зазначивши, що завдання всіх літургістів полягає у дослідженні літургійної традиції, поглибленні її розуміння, передусім – для практичної молитви.

ВІЗИТ ДЕЛЕГАЦІЇ ВРЦІРО ДО КАНАДИ ТА США

22 квітня делегація Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій прибула до Торонто (Канада), де розпочалися офіційні заходи в рамках програми вшанування спадщини Митрополита Андрея (Шептицького), повідомляє Інститут релігійної свободи. У поїзді ВРЦіРО до Канади та США бере участь Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ.

ПОМИНАЛЬНА МОЛИТВА ЗА ВЛАДИКОЮ МИХАЙЛОМ (БЗДЕЛЕМ)

22 квітня після Божественної Літургії парафіяни церкви Успіння Пресвятої Богородиці містечка Рассел (провінція Манітоба, Канада) зібралися на поминальну молитву-панахиду за владикою Михаїлом (Бздедем).

**СІМ РОКІВ З ЧАСУ ОБРАННЯ
ПАПИ ВЕНЕДИКТА XVI**

«Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam!» – «Звіщаю вам велику радість: маємо Папу!» – такими словами, виголошеними сім років тому, 19 квітня 2005 року, з лоджії базилики св. Петра у Ватикані, кардинал-протодиякон Хорхе Артуро Медіна Естевес розпочав традиційне оголошення, повідомляючи всьому світові рішення конклаву про те, що кардинали обрали 264-го наступника св. Петра, яким став кардинал Йозеф Ратцінгер, прибравши собі ім'я Венедикта XVI.

І ось на балконі над площею св. Петра з'являється усміхнена та схвилована постать 265-го єпископа Риму, Глави Католицької Церкви.

– Дорогі брати й сестри, – розпочав своє перше слово Папа Венедикт XVI, – після великого Папи Івана Павла II кардинали обрали мене, простого і покійного працівника у Господньому винограднику. Мене потішає той факт, що Господь вміє працювати та діяти також і недостойним знаряддям, тож, передовсім, поручаюся вашим молитвам. У радості Воскреслого Господа, довіряючи Його постійній допомозі, йдімо вперед. Господь нам допоможе, а Марія, Його Пресвята Мати, стоятиме по нашому боці.

Опісля Святіший Отець уділив усім своє перше благословення «Urbi et Orbi».

За повідомленням «Радіо Ватикан», прослідкувавши за перебігом понтифікату Папи Венедикта XVI, можемо зауважити, що не бракувало теплих зустрічей з численними вірними у Римі та всьому світі під час його апостольських подорожей, з якими він уже відвідав усі континенти. Не бракувало, правда, й неприємних моментів та труднощів, які, однак, не похитнули його довір'я до Всемогутнього Бога, якого він несе людям і до якого провадить понад мільярд вірних.

«Нести людям Бога і вести людей до Бога, який об'явився в Христі Ісусі» – такими словами можна охарактеризувати служіння Венедикта XVI, який прагне скерувати віру в діалог, пошук єдності та надати їй силу свідчення діяльної любові. І саме доводячи, що християнство є справжньою релігією, а також наголошуючи на її громадській та суспільній ролі, цей Папа став для багатьох «незручним». Адже він спонукує світ запитувати себе про істину. Папа Венедикт XVI переконливо проповідує дві речі: що Бог є Любов'ю і що Бог є Істиною.

RSU

**СТРАСНА П'ЯТНИЦЯ ЦЬОГОРІЧ НА КУБІ
СТАЛА ВИХІДНИМ ДНЕМ**

Про оголошення Страсної п'ятниці на Кубі вихідним днем повідомила кубинська газета «Granma». Таким чином, кубинські власті прислухались до прохання Папи Римського Венедикта XVI, з яким він звернувся до глави держави Рауля Кастро на зустрічі під час свого апостольського візиту на острів 26-28 березня цього року. За даними газети, жест доброї волі Ради міністрів Куби має наразі «характер винятку», а «остаточне рішення» буде прийняте пізніше.

До слова, у 1997 році перед візитом на острів Папи Римського Івана Павла II тодішній глава держави Фідель Кастро оголосив неробочим днем свято Різдва Христового.

Під час триденної пастирської поїздки до цієї карибської країни Папа Венедикт XVI очолив богослужіння в Сантьяго-де-Куба та Гавані, в яких взяли участь сотні тисяч осіб, а також зустрівся з Раулем та Фіделем Кастро. Основною темою послань глави Святого престолу, звернених до кубинського народу, стали заклики до справжнього оновлення і примирення.

**УГО ЧАВЕС СЛІЗНО ПРОСИВ ВСЕВИШНЬОГО
НЕ ЗАБИРАТИ ЙОГО В ДАНИЙ ЧАС**

Президент Венесуели Уго Чавес під час передвеликодньої меси зі сльозами на очах просив Бога дарувати йому одужання від раку.

«Віддай мені свою корону, Ісусе! Віддай мені свій хрест, свій терновий вінець, аби я кровоточив. Але даруй мені і життя, оскільки мені належить зробити ще багато чого для цієї країни і цього народу. Не забирай мене зараз», – молився Уго Чавес. Як повідомляє венесуельське телебачення, ці слова президент промовив, стоячи перед Розп'яттям.

Ракову пухлину у президента Венесуели виявили в червні минулого року. Уго Чавес особисто оголосив про це в телевізійному зверненні до співгромадян, перебуваючи на Кубі після хірургічної операції. Тоді пухлину було повністю видалено, і президент повідомив, що одужує. Проте взимку цього року Чавеса знову прооперували. Він сам оголосив, що потребує ще одного хірургічного втручання. Під час обстеження лікарі виявили у нього «пошкодження» в тій же частині тіла, звідки торік у нього було видалено ракову пухлину.

Лідер «боліваріанської революції» пообіцяв, що детально інформуватиме співгромадян про стан свого здоров'я, і дав міністрам вказівку боротися з поширенням усіляких пліток, пов'язаних із його захворюванням.

Папа Венедикт XVI отримав у дарунок книгу про себе самого

Перебуваючи на короткому відпочинку в Кастель-Гандольфо, Папа Римський Венедикт XVI отримав на своє 85-ліття, яке відзначили 16 квітня цього року, цікавий подарунок: баварське видавництво «Media Maria Verlag» випустило книгу під назвою «Венедикт XVI – видні особи розповідають про Папу». Видання являє собою збірку роздумів і спогадів відомих

у Німеччині діячів, серед яких, зокрема, колишній видатний футболіст, а нині тренер Франц Беккенбауер та нинішній міністр фінансів ФРН Вольфганг Шойбле.

Книгу вручив Папі один із її авторів – провідний баварський політик сучасності Едмунд Штойбер, який познайомився з професором Йозефом Ратцінгером ще у роки свого студентства наприкінці 60-х років.

Ватикан отримав від лефевристів позитивну відповідь

Ватикан отримав нарешті відповідь від Братства св. Пія X, і ця відповідь – позитивна. Настоятель Братства єпископ Бернар Фельє підписав «Доктринальну преамбулу», запропоновану Ватиканом у вересні минулого року як умову для досягнення повного сопричастя і врегулювання канонічного статусу лефевристів.

Нагадаємо, 14 вересня минулого року Конгрегація віровчення надіслала Братству св. Пія X «Доктринальну преамбулу», що містить, зокрема, сповідання віри, яке пропонувалося підписати лефевристам. До цього сповідання входять три рівні тверджень, що розділяються на богоодкровенні істини, догматичні визначення та ординарне учительство. Останнє вимагає від католиків «благоговійного підпорядкування волі і розуму» ученню, яке проголошують Папа та колегія єпископів, здійснюючи своє автентичне учительство, навіть якщо вони не оголошують його у вигляді догм, як це буває в більшості документів учительства. 21 грудня монс. Фельє надіслав до Риму відповідь, в якій повідомлялося, що в запропонованому вигляді Преамбула не може бути підписана Братством: «Якщо Рим каже нам прийняти [Преамбулу] в будь-якому разі, ми не можемо цього зробити». Ватикан, проте, не прийняв надісланих йому матеріалів, заявивши, що вони є, радше «документацією», ніж відповіддю, і наполіг на детальнішій відповіді на Преамбулу, яка й була підготовлена та надана Конгрегації віровчення на початку цього року.

16 березня у Ватикані відбулася зустріч префекта Конгрегації кардинала Вільяма Левади з єпископом Фельє, під час якої йому було передано лист,

що містить оцінку Святим Престолом відповіді, надіслані Братством. У заяві, опублікованій прес-службою Ватикану, повідомлялося, що в цьому листі говориться про те, що позиція, викладена єпископом Фельє, не є достатньою для подолання доктринальних розбіжностей, які лежать в основі розділення між Святим Престолом і Братством св. Пія X. Настоятелю Братства пропонувалося роз'яснити свою позицію для того, щоби подолати існуюче розділення, як того бажає Папа Венедикт XVI. Джерела повідомляли, що Ватикан надав єпископові Фельє один місяць для підготовки такого роз'яснення; термін спливав 15 квітня.

Офіційне повідомлення комісії «Ecclesia Dei» про те, що відповідь отримана, було опубліковано прес-службою Святого Престолу. У ньому повідомляється, що відповідь була

отримана 17 квітня, а її текст буде вивчений Конгрегацією віровчення і представлений Святішому Отцеві. Наскільки відомо, до тексту Преамбули, підписаної монс. Фельє, були внесені деякі несуттєві зміни в порівнянні з текстом, отриманим із Ватикану. Раніше повідомлялося, що комісія «Ecclesia Dei» не хотіла оприлюднювати текст документа саме через те, що він не розглядався як остаточний, і було передбачено можливість внесення до нього незначних змін, які, проте, не могли би докорінно змінювати сенс документа.

Текст Преамбули, підписаний єпископом Фельє, був отриманий наступного дня після 85-ліття Венедикта XVI і за два дні до сьомої річниці його сходження на престол св. Петра. Це – відповідь, якої він довго чекав і яка через декілька тижнів, можливо, покладе край розділенню, яке сталося в 1988 році внаслідок незаконних єпископських хіротоній, здійснених архієпископом Марселем Лефевром.

Не виключено, що відповідь монс. Фельє буде розглянута кардиналами – членами Конгрегації віровчення – на найближчому засіданні, яке має відбутися в першій половині травня. Ще декілька тижнів можуть знадобитися для процедури канонічного врегулювання. Найбільш вірогідним є варіант із заснуванням персональної прелатури – структури, що передбачається Кодексом канонічного права 1983 року і донині реалізована лише для Opus Dei. Прелат – глава цієї структури – підкоряється безпосередньо Святому Престолу, а саме Братство св. Петра має можливість продовжувати служіння Меси згідно з древнім Міссалом і готувати священників у власних семінаріях.

Колишні англіканці Великобританії стають католиками

За повідомленням газети «L'Osservatore Romano», протягом Страсного тижня у Великобританії близько 200 англіканців та 20 колишніх представників англіканського духовенства вирішили прийняти католицтво й увійти до Персонального ординаріату Пресвятої Богородиці Волсінгемської. Торік у такий же час такий же вибір зробили понад тисячу віруючих і 60 колишніх

англіканських священників.

На зустрічі з журналістами пастор Аїан Гривз, який упродовж 23 років проповідував у церкві св. Якова в Дарлінгтоні, а тепер готується стати католицьким священником, підкреслив свою занепокоєність стосовно «англіканських братів». «В англійській Церкві, – каже він, – посилюється тенденція висвячувати жінок в сан єпископа, аб-

солютно не зважаючи на почуття тих віруючих, для яких традиція – не порожній звук, і які не вважають за можливе підкорятися церковній владі, яка витікає від жінок».

Тим часом лютим цього року більшість членів Генерального синоду – національних зборів Англіканського співтовариства Великобританії – відхилили можливість застосування спеціальних норм для парафіяльних громад, які не визнають церковної влади єпископів-жінок. У травні цього року це питання буде запропоноване до розгляду англіканським церковним органом «House of Bishops». Остаточне рішення про висвячування жінок у єпископський сан буде прийняте в липні під

час літньої сесії Генерального синоду.

За інформацією тієї ж «L'Osservatore Romano», серед тих, хто вирішив залишитися в Англіканському співтоваристві, переважає почуття розуміння стосовно тих, хто вибрав дорогу єдності з Католицькою Церкв

Мафія – антихристиянська субкультура Італії, вважає ватиканський кардинал

Високопоставлений ватиканський ієрарх, президент Папської ради з культури кардинал Джанфранко Равазі назвав днями мафію антихристиянською субкультурою Італії. «Євангеліє не можна поєднати з мафією», – цитує Радіо Ватикану слова кардинала, який відзначив, що різні мафіозні групи в Італії, які видають себе за благочестивих католиків, насправді є антихристиянськими силами суспільства.

Коментуючи на радіо підсумки нещодавньої зустрічі в Палермо представників Католицької Церкви з атеїстами та невірними мислителями, кардинал повідомив, що діяльність мафії стала однією з основних тем обговорення. Зокрема, учасники намагалися відповісти на питання: «Якому Богові моляться мафіозі?» Кардинал підкреслив, що в боротьбі з мафією особливе значення мають релігійні та моральні аспекти.

Останнім часом католицькі ієрархи Італії все частіше публічно виступають проти мафії, називаючи її «раковою пухлиною суспільства» і закликаючи паству проявляти до неї «нульову толерантність». Зокрема, архієпископ Неаполя кардинал Крещенцо Сепе постійно закликає членів місцевої мафії, що активізувалася останнім

часом, покаятися і повернутися до віри. «Мафіозі, наверніться! Колись же настане Божий суд...» – сказав кардинал, повторивши слова Папи Івана Павла II, звернені до мафії ще в 1993 році. Кардинал порівняв кримінальне життя в Неаполі зі сміттям, що вбиває місто. «Неаполь часто показує свої відходи, залишені насильством і злочинністю, несправедливістю і зловживаннями. Вони спотворюють обличчя улюбленого нами міста», – додав католицький ієрарх. Кардинал

закликав заявити про «неприйняття злочинної системи, яка нині блокує економіку, пропонує аномальні культурні та виховні моделі, що отруюють життя усіх». На думку архієпископа Неаполя, ефективно протистояти каморі можуть лише всі мешканці міста разом. «Неаполь може і повинен відродитися. Неаполь може і повинен знову віднайти надію», – підкреслив кардинал.

Члени італійської мафії, які не покаються у своїх злочинах, не зможуть бути відспівані у храмах Неаполітанської дієцезії Римо-Католицької Церкви в Італії. За словами архієпископа Неаполя, вони також будуть позбавлені права брати участь у церковних таїнствах. «Хіба може антихрист з'явитися перед християнами», беручи участь у житті християнської громади? Якби мафіозі покаються у своїх гріхах, то все було б інакше, але оскільки вони цього не роблять, то не можуть бути хресними батьками, свідками при вінчанні, не можуть мати церковного поховання», – заявив прелат. І справді, зовсім недавно кардинал Сепе розіслав відповідну інструкцію по всіх парафіях епархії – священники повинні відмовлятися служити заупокійні меси за членами мафії.

Кількість молодих християн в Німеччині постійно скорочується, кількість мусульман зростає

Німецькі політики, учені (в тому числі – теологи та релігієзнавці) обговорили нещодавно в Берліні місце релігії у світському суспільстві.

Дискусія відбулася у рамках конференції Фонду Конрада Аденауера. Уповноважений з релігійних організацій в парламентській

фракції Соціал-демократичної партії Керстін Грізе підтримує нейтралітет держави стосовно релігії і гарантію свободи віросповідання. При цьому він вважає, що більше розділення Церкви і держави в Німеччині небажане, вказуючи на зростання антицерковних сил, які мають намір у майбутньому рішуче впливати на церковно-державні стосунки, в т.ч. державне фінансування релігійних організацій. Грізе закликає

християн захищати право прилюдно визнавати свою віру.

Політик фракції ХДС/ХСС в бундестазі Марія Флахсбарт у своєму виступі акцентувала на релігійній освіті в Німеччині, яка могла б допомогти громадянам у пошуку національної ідентичності.

Релігієзнавець з Ерфурта професор Йорг Рюке розкрикував факт, що при прийомі на теологічні факультети дуже часто більше значення відіграє конфесій-

на приналежність, аніж знання.

Конституція Німеччини не піддає сумніву існування Бога, проте не надає переваги жодній християнській конфесії. При владі в країні, як і раніше, переважають християнські партії, але їм все частіше докоряють у нехтуванні християнськими цінностями. Кількість молодих християн у Німеччині постійно скорочується, а кількість мусульман, навпаки, зростає.

Кримський муфтії вимагає припинити окроплювання мусульманських дітей свяченою водою

Муфтії Духовного управління мусульман Криму Еміралі Аблаєв просить Кримську епархію Української православної Церкви Московського патріархату (УПЦ МП) припинити окроплювати водою дітей-мусульман у дитсадках та школах регіону і читати над ними молитви, оскільки це ніяк не передбачено їхнім віросповіданням, а школа, згідно з законом, взагалі відокремлена від Церкви. Він також просить профільне міністерство провести роз'яснювальну роботу з директорами дитсадків та шкіл, а також зі священниками Сімферопольської та Кримської епархії УПЦ МП.

Відповідне звернення кримський

муфтії надіслав митрополитові Лазарю і міністрові Кримської автономії Віталіні Дзоз. У ньому він, зокрема, вказує, що 19 січня священник окропив разом з іншими і мусульманських дітей в дитсадку «Берізка» в Кіровському районі, а 19 квітня такий же обряд здійснено над учнями школи №43 Сімферополя, серед яких також були мусульмани. Таким чином, за словами глави кримських мусульман, «християнські ритуальні обряди були здійснені як над дітьми дошкільного віку, так і над школярами нехристиянського віросповідання, батьки яких висловлюють обурення».

Муфтії наголошує, що «мусульманське віросповідання дітей та їхніх сімей не допускає здійснення над ними жодних християнських ритуальних обрядів, співів, читань псалмів, молитов тощо. Представник кожної релігійної конфесії Криму має дане Богом право на свободу своїх релігійних переконань від будь-яких нав'язувань з боку інших конфесій».

Крім того, він заявляє, що дії православних священників протирічать низці законів, у тому числі – й Конституції

України. Тому Духовне управління мусульман Криму висловлює протест проти такої практики. «Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Церква та релігійні організації в Україні відокремлені від держави, а школа – від Церкви. Жодна релігія не може бути визнана державою як обов'язкова», – нагадує глава кримських мусульман.

ВПЕРШЕ ДО СКЛАДУ ШВЕЙЦАРСЬКОЇ ГВАРДІЇ УВІЙДЕ ЧЕХ

Етнічний чех, 22-річний громадянин Швейцарії Мартін Холечек стане першим в історії членом швейцарської гвардії.

Мартін Холечек є сином політичних біженців з колишньої Чехословаччини. Його батько покинув батьківщину в 1969 р., після вступу туди радянських військ для придушення «Празької весни». Мати майбутнього члена швейцарської гвардії емігрувала в 1983 році. Батьки познайомилися під час паломництва чеських емігрантів до марійського санктuario в у Салет в 1984 році. Сам Мартін народився в 1989 році. Оскільки хлопець народився на території Швейцарії, то він автоматично отримав громадянство цієї країни.

Окрім Мартіна Холечека, Папська швейцарська гвардія поповниться цього року ще 15 членами. Вони складуть присягу 6 травня, коли у Ватикані традиційно відзначається День швейцарської гвардії.

Довідка

Швейцарська гвардія – найменша у світі армія. Вона була створена 22 січня 1506 року при Папі Юлії II для охорони понтифіків. До лав цієї армії приймаються лише молоді люди від 19 до 30 років, швейцарського походження і католицького віросповідання, зростом не менше 1,74 метра. Вони обов'язково повинні мати бездоганну репутацію, міцне здоров'я та повну загальну середню освіту. Швейцарським гвардійцям заборонено носити вуса, бороду і довге волосся.

За матеріалами «Католицького Оглядача»

ІТАЛІЙСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН ЗАПОВІВ ЦЕРКВІ УСЕ, ЧИМ ВОЛОДІВ

Італійський бізнесмен Мікеланджело Манніні заповів архидієцезії Болоньї усе своє майно. Багатий, який помер 17 березня цього року у 50-річному віці, залишив Римо-Католицькій Церкві нерухомість, яка йому належала, банківські рахунки, а також контрольний пакет акцій своєї компанії вартістю 1,7 мільярда євро. Йдеться про компанію FAAC, що виробляє автоматичні ворота та інші електронні пристрої. Архидієцезія Болоньї в особі адвоката Андреа Москетті, який її представляє, вже взяла участь у зборах акціонерів FAAC, які відбулися на початку квітня.

Представники Церкви заявили, що прибутки, отримані від нової власності, витратяться «на служіння потребам людства, на здійснення євангельської заповіді милосердя».

За життя Манніні не був благодійником. Він помер бездітним, і в нього не залишилося близьких родичів. Вважається, що заповіт він склав ще в 1992 році. Компанія дісталася йому як спадок від батька, який заснував бізнес у 60-ті роки минулого століття. Зараз у FAAC налічується близько тисячі співробітників, компанія працює в 12 країнах, її річний обіг складає 214 млн євро, повідомляє «Catholic World News».

«CITROËN» ПОЖЕРТВУВАВ ВАТИКАНОВІ ДВА НОВІ ЕЛЕКТРОМОБІЛІ

Для забезпечення більшої безпеки туристів та паломників на площі св. Петра автомобільний концерн «Citroën» пожертвував Ватиканові два електромобілі власного виробництва. Ними будуть користуватися поліцейські, які слідкують за порядком на площі.

Електромобілі прибули до Ватикану кілька днів тому. Представники поліції повідомили, що це версія «Citroën C-zero», автомобілі якої взагалі не використовують палива і тому мають нульовий рівень викидів діоксиду вуглецю; вони взагалі не створюють шуму і таким чином є повністю сприятливими для навколишнього середовища.

Автомобіль може їхати зі швидкістю 130 км на годину, його акумулятори потрібно заряджати кожні 8 годин. У спеціальній заяві концерн «Citroën» висловлює радість, що зробив конкретний внесок у захист навколишнього середовища, на що особливо увагу звертає Папа Бенедикт XVI. Ініціативу підтримує також влада Риму, яка шукає способи поліпшення екологічної ситуації в місті.

За матеріалами radiovaticana.org

ВІРА В БОГА НАЙСИЛЬНІША НА ФІЛІППІНАХ, НАЙСЛАБША – В КОЛИШНІЙ СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

Дослідження релігійної віри трьох десятків націй, проведене Національним центром дослідження громадської думки університету Чикаго виявило, що «країнами з високим рівнем атеїзму (і низькою вірою) є, як правило, колишні соціалістичні держави і країни у північній Європі». Країнами з низьким рівнем атеїзму та сильною релігійною вірою є, як правило, католицькі суспільства, особливо країни, що розвиваються, плюс США, Ізраїль та Кіпр. «У випадку ж Польщі сильний католицизм є козирем порівняно з секуляризованим впливом соціалізму», – заявляють дослідники.

«З 1991 по 2008 рік Ізраїль, Росія і Словенія демонструють послідовний рух до більшої віри, – вважають дослідники, – в той час як десять країн показують послідовне зменшення віри (Австралія, Австрія, Східна Німеччина, Великобританія, Ірландія, Нова Зеландія, Північна Ірландія, Норвегія і Польща)».

Найсильнішою вірою відзначаються мешканці Філіппін (60% віруючих) супроти 2,5% таких же у Східній Німеччині. В той же час переконаних атеїстів на Філіппінах практично немає, а у Східній Німеччині частка атеїстів наближається до 46% – це також висновок проведеного дослідження.

За матеріалами catholicculture.org

Блаженніший Любомир (Гузар) на Шустер LIVE

(Продовження, початок на 1 стор.)

будуватися здорове суспільство.

Тут ви згадали, що є присутні молоді люди. Ми головним чином дивимося на них. Бо ми, старші, маємо на собі тягар минулщини. А вони дивляться в майбутнє. І ми хочемо для них таку створити або таку запевнити краще систему: державну систему, суспільну систему, систему політики, систему культури, науки і також і економії, – яке б...

Савік Шустер:

– Скажіть, будь ласка, Ваше... Ваше Блаженство... Скажіть, будь ласка: *странное явление в студии...* Скажіть, будь ласка: *вот такого не было, чтобы три Церкви объединились с призывом к обществу...* Не було при президенті Кравчуку, не було при президенті Кучмі, не було при президенті Ющенку. І вдруг це произошло при президенті Януковиче. Почему?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Я не думаю, що це є у зв'язку із президентом, з особою президента. Я думаю, що це є відгук, відповідь на 20 років існування незалежної України. І що впродовж цих 20-ти років багато зроблено цікавого, доброго. Але також ми докотилися до... до чогось, що не задовольняє людей. І воно виплило якраз тепер. І наші предостоятелі сказали: «Найвищий час щось робити». Тут не треба дивитися на обставини, в яких це сталося конкретно сьогодні, 20 років після... Немовби якась чарівна дата. Тут було сказано: «Від 1-го грудня 1991-го року до сьогодні щось не працює... не спрацювало. І треба подумати, що зробити, щоби запевнити дальший нормальний і здоровий розвиток».

Савік Шустер:

– Ваше Блаженство, а вот за 20 лет что-то не сработало в независимой Украине. Вы чувствуете угрозу независимости Украины?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Дехто говорить навіть і про це. Аж до такої міри, що, справді – до того дійшли, що може бути навіть небезпека дальшого існування незалежної і самостійної України. Я не є політолог, я не є людина... не є фахівець. Я тільки повторюю те, що під цим оглядом дехто каже. Я особисто не є аж так, може, настрашений. Хоча не можна цього... Я не можу як не фахівець виключити. Однак я бачу, як громадянин відчуває також, що наше життя повинно розвиватися інакше, що воно повинно бути більш задовільне, де кожний громадянин чує себе цілковито захищеним, де кожний... кожному громадянину дані ті права, які йому на-

лежать, щоби не... Якщо це буде запевнене, то тоді таке марево, як стратити державу, стратити незалежність, стає недейсним. Якщо ми будемо розвивати, будувати здорову громадськість, здорове суспільство під кожним поглядом. Духовно – головним чином – духовно – здорове. Але я кажу: і також під кожним іншим поглядом... Тоді забезпечимо таку майбутність, що такий страх, який дехто має, стане цілком неактуальним.

Савік Шустер:

– Вы говорили о чувстве достоинства. И особенно обратились к молодым людям, рождённым в Украине. Скажите: а вот у таких молодых людей, которые не уверены в завтрашнем дне, которые не совсем видят, как они будут жить дальше в этой стране, – у них может быть чувство достоинства?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Я би сказав так: якщо вони будуть мати це відчуття отой гідності своєї, що вони є Божі сотворіння, що вони мають гідність, що вони мають права, що вони можуть розвиватися, бо мають покликання, мають на це Божий дар... якщо вони це зрозуміють, це відчують, то тоді немає чого боятися.

Савік Шустер:

– Ваше Блаженство, скажіть: *лидеры Церквей украинских объединились также в обращении к президенту Виктору Януковичу о помиловании Юлии Тимошенко. Это – душа священника или голова политика, которая их заставила обратиться?*

Блаженніший Любомир Гузар:

– Оскільки я знаю, я про це чув... і оскільки я знаю, їхній мотив, чому вони це зробили, є гуманний. Одним словом, пошанівок для людини – це не є якийсь політичний крок, бажання досягнути якийсь політичний ефект. Оскільки я знаю і можу це спокійно сказати, бо знаю з доброго джерела... – це є звернення на підставі пошани для людини.

Савік Шустер:

– Скажіть, будь ласка: *Вы жили, учились, служили в Соединённых Штатах... Вы жили, служили и учились в Италии. Вы жили, учились и служили в Украине. Это – одна сторона. Другая – вы всегда говорите: «Правда, справедливость, свобода». Вот в Вашей жизни есть политик, который более-менее соответствует Вашему пониманию этих ценностей?*

Блаженніший Любомир Гузар:

– Бачите... Чи Ви думаєте про особу якусь конкретну? Ну, ми чули, скажімо, як в Італії дуже шанують Де Гаспері, у Німеччині дуже шанують таку людину як Аденауер. Є певні політичні провідники, яких я би назвав успішними. Але мені здається, що ми мусимо бути дуже розважні і обережні, щоби ми не ідеалізували... не створювали якогось культу особи поодиноких людей, політиків. Я думаю, що, напевно, є багато політиків, яких... які стараються бути добрими політиками, які хочуть служити. Але щоби їх зробити такими взірцевими, що вони ніколи не провинилися проти справедливості, проти правди, – я так думаю, беручи під увагу людську природу, – було би трошки надмірно. Є люди добрі. Люди, яких варто наслідувати. Але обожати їх чи дуже їх вихвалити... я особисто, ну, не був би так... дуже готовий.

Савік Шустер:

– Ваше Блаженство, Вы упомянули Де Гаспері и Аденауэра. Это – двалідера, которые восстали навливали разрушенные страны после того, как они проиграли войну. Наверное, это не случайно. Как Вы считаете, вот то, что происходит в Украине сегодня,

после распада Советского Союза, империи... Есть те силы, которые могут, как Де Гаспері и Аденауэр, построить успешную и процветающую Украину?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Я думаю, що так. Однак... однак я не бачу таких особливих особистостей такого виміру, як Де Гаспері. Або такого... Ви знаєте, тут є ще також і проблема певних обставин, в яких він знайшовся і в яких він почав працювати. Однак я би тут звернув більшу увагу на шукання або навіть, скажімо, більше як шукання – на здійснювання тих... то, що я назвав би, духовних цінностей. Бо, власне, справедливість, правда, пошана людини, зрозуміння гідності людини – це є ті духовні цінності. Тепер же ж... в історії бувало... і бувало, і буде, що будуть такі надзвичайні постаті. Але мені здається, що більше є історичних випадків, коли нарід, а особливо певні, скажімо, елементи народу, – те, що ми називаємо «інтелігенція»... В минулих часах то була шляхта... Які спільно – не поодинокі, але спільно – в такій співпраці, солідарній співпраці – зуміли перейти із, скажімо, дуже поганих обставин до цілком нормальних.

Я думаю, що треба звернути увагу на ще одну річ у спадку Де Гаспері чи Аденауера, чи подібних знаних з історії... То ніколи не була тільки одна особа. Це були, можна сказати, такі, що

відома, тим краще. І тоді вона здійснює... Ми, власне, коли говорили про те, що ви згадали на початку – про оцю ініціативну групу і те все, що має йти після них... Це є та думка: знайти всіх тих в українському народі, які живуть, бажать добра. І які є готові робити добро. Навіть якщо це буде їм коштувати якусь жертву.

Савік Шустер:

– Вы очень возвышенно... возвышенно говорите об Оранжевой революции. Это была... это было... это было выступление народа за правду и справедливость, говорите вы. Не было крови. Это – уникальный случай в истории: когда что-то, что мы называем революцией, закончилось бескровно. И вот лидер этой революции Виктор Ющенко – когда пошёл на предвыборную последнюю кампанию, он говорил, как вы: ценности, ценности... И получил очень мало голосов. Почему?

Блаженніший Любомир Гузар:

– Мені здається, що... Це дуже цікаве питання. Що не зумів збудити той елемент, не зумів заохотити до праці той елемент, який робив, маніфестував ту нашу так звану Помаранчеву революцію? Це була маса людей. Добрих людей, які хотіли робити добро. Але не було... забракло, я думаю, проводу. У який спосіб?... Не можна було, мені здається, виключно політикам повірити таку делікатну справу

давали натхнення другим. Але вони завжди мали довкруги себе багато людей, які жили тими ідеалами. Бо я не думаю, що якась одна особа є в стані таке досягнути. Вона мусить мати певне... певну групу довкруги себе. А чим більша та група і чим вона більш

в тих часах. Я думаю, що... я так говорю, дуже нефахово... Я дуже би хотів бачити добру, солідну аналізу у відповідь на ваше питання. Але мені здається, що отой колосальний добрий розмах, це добро тих... ті люди, які бажали правди, справедли-

вості... Вони там були. Але не було... в якийсь спосіб не знайшли вони відповідної заохоти і відповідного проводу.

То не може бути дія тільки одної особи. І тому, бачите, є така, знаєте, поема нашої Лесі Українки, яка називається «Контра спем сперо». Значить, «надіюся проти надії». Але це значить, що надіюся дуже... дуже певно. Маю тривку надію, що при Божій допомозі, може, якраз тепер, коли ми відчули, що то значить не діяти, не використовувати тої доброї... того доброго елемента, – до чого воно доводить... Це є неповторна страта, якщо не вдається завернути і повести тих добрих людей до доброго... до добра, до нормального суспільного життя. Ми надіємося, що при Божій допомозі це вдасться.

Савік Шустер:

– Ваше Блаженство, позвольте Вам задати питання з церковної життя. Или, если хотите, церковной политики. Греко-католическая церковь – она немножко в стороне от того, что происходит в Православной церкви. Как Вы считаете, Украине такой, какой она есть сегодня, нужна независимая, поместная Церковь? Или же должна быть одна Православная церковь

Московского патриархата? Так, как желает Москва...

Блаженніший Любомир Гузар:

– Бачите, тут можна це розглядати під оглядом, що так, як ви згадали... церковної політики. Але мені здається, що ходиться про щось інше. Тут політика політикою. Але багато було різних заходів, щоби при допомозі політики досягнути певні ефекти в церковному житті.

З другої сторони, ми можемо, я думаю, без великих застережень сказати, що багато з того замішання в церковному житті, які ми... яке ми переживаємо, є на підставі політики. Тому політику треба залишити збоку, якщо ми говоримо про одну Церкву... Київської традиції, яка, на жаль, в історії розкололася на чотири... Ми повинні це повернути назад. На підставі не політики, а на підставі релігії, на підставі Бога... нашого відношення до Бога... Навіть більше, як богослов'я чи, там, церковного права. Ми мусимо на тих... на тих початках працювати. І на тому будувати оту єдність тої... повернути ту єдність колишню, яку... якою втішалася Київська Церква тисячу років... тисячу років тому. Ми не повинні дивитися забагато на всякі політичні аспекти, бо це

нам нічого не дасть. Ми мусимо бути собою – Церквою – і тоді єдність у Церкві стане саме зрозумілою. Не треба буде, щоби хтось нас підганяв. Ми мусимо в нас, внутрі, кожний у своєму серці... мусимо сказати собі: Церква має бути одна. І таку Церкву ми хочемо за всяку ціну оживити.

Савік Шустер:

– Одна українська Церковь...

Блаженніший Любомир Гузар:

– Бачите, одна Христова Церква в Україні... Це треба розвернути. Бо Церква... Хтось може дивитися на Церкву чисто над такими національними категоріями. Церква ж є одна – Христова. Яка є в даному краю, яка є матір... мати для цього народу, яка живе із цим народом, дає йому життя. Але вона є Христова Церква. Вона є дуже близька до кожного члена: так як мати – до кожної дитини. Але в той самий час Христова Церква має бути Вселенською. Бо є тільки одна... Ісус Христос не створив стільки різних Церков помісних – Ісус Христос створив одну Церкву. Які конкретно є в помісних Церквах... Але основно вся та Церква мусить бути об'єднана в одну Церкву. У Вселенську Церкву...

Савік Шустер:

– А вот с точки зрения духовной и исторической... Патриарх Кирилл часто говорит и вот-вот президент России Владимир Путин это повторяет: что есть большой русский мир. Святая Русь – это русский мир. Святая Русь началась здесь. И поэтому Украина – считают они, – часть большого русского мира. Что на это ответите?

Блаженніший Любомир Гузар:

– На мою думку, це є дуже гарна політична структура, яку, мені здається, ну, видумали, бо вона – корисна, бо вона оправдує так ніби... оправдує певні поняття. Що це все є одне... Але

як воно є одне в такий спосіб, що воно дуже гарно служить чисто політичним цілям?.. Я особисто не прив'язую особливої вартості... уваги до цього. Бо я не бачу ніякої вартості. А ще більше – не бачу підстави на таке говорення чи таке мислення. Воно комусь дуже вигідне. Але я говорю за себе. І я вважаю, що це є, може, добре для російського народу, дуже гарно... і ми би хотіли, щоби Церква в Росії розвивалася якнайкраще. Але це є Церква у Росії, для росіян. А ми хочемо, мені здається, мати Церкву в Україні, яка була би дуже близька українському народу.

Савік Шустер:

– Ваше Блаженство, спасибо большое, что Вы нашли время, что Вы нашли силы поделиться Вашими мыслями с миллионами людей. И мне кажется, это очень важно. Потому что, правда, страна переживает непростой момент духовности. И такие люди, как Вы, должны говорить. Спасибо Вам большое.

Блаженніший Любомир Гузар:

– Дуже сердечно дякую за можливість тут бути.

Джерело: Департамент інформації УГКЦ

Кардинал Гузар сумнівається, що діалог із владою можливий

Учасник Ініціативної групи «Першого грудня» кардинал Любомир Гузар вважає, що якщо влада буде триматися зовсім інших цінностей, ніж громадськість, то розмова майже неможлива. Про це він сказав в ефірі ТБі.

Учасник Ініціативної групи «Першого грудня» кардинал Любомир Гузар в ефірі ТБі на запитання, що б він сказав президенту В.Януковичу, розповів, за яких умов, на його думку,

можливий діалог.

– Проблема в тому, чи ми могли би насправді спілкуватися з тими людьми, які є сьогодні при владі. Є громадянство, в якому є група, яка має чи хоче мати цінності духовного характеру, що означає починати діяти від засадничих духовних цінностей і на основі цього будувати все життя. А є друга група (я кажу об'єктивно, нікому нічого не закидаючи, бо судити має Господь

Бог, а я тільки стверджую факти), для яких найбільшою цінністю є гріш, і вони відповідно поведуться. І мені здається, що розмова між такими двома групами дуже важка, – сказав Л.Гузар.

Учасник Ініціативної групи «Першого грудня» підкреслив:

– Я би дуже бажав, щоби всі громадяни країни могли говорити одне з одним, щоби ми могли добитися того, щоби громадянство наше будувати на духовних цінностях (які не заперечують матеріальних, але починаються від духовних). Як довго не буде наближення на рівні цінностей, всяка розмова буде надзвичайно складна, і я трошки сумніваюся, чи взагалі можлива...

– Нашим спільним завданням є намагатися встановити ті основні духовні цінності, на підставі

яких ми зможемо говорити один з одним, кожен з кожним. Тоді будемо йти вперед, – підкреслив кардинал Любомир Гузар. – Як довго будемо триматися цілковито інших цінностей, розмова, мені здається, майже неможлива.

Довідка:

Ініціативна група «Першого грудня» створена у 20-ту річницю референдуму. До складу групи входять чільні представники національної інтелігенції: В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Володимир Горбулін, кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скурятівський, Ігор Юхновський. Ініціативна група «Першого грудня» вбачає своєю місією встановлення в країні

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

35) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 09.11.1971 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 68 кг.; очі – зелені; волосся – шатен; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – вірний, простий, доброзичливий; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добра і чесна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – спеціально-технічна; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(068)-502-95-09.

36) група «Н»: МИКОЛА. Українець, греко-католик, 20.12.1975 р.н.; ріст – 177 см.; вага – 72 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, щирий, працьовитий; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, психологія; (11) – добра, чесна, без ш/з, не схильна до повноти; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота в будівельній галузі; (15) – матер. незалежний, житлово – частково; (16) – народився: – м. Львів; проживаю: – м. Дубляни; контакт. тел.: +3-(096)-369-56-87.

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щирий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, щира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., можливо: розлучена, ЦУП (церк. уневаж. подр.), із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – красзнавство, історія, нумізматика; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНИК. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працьовитий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюсь репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66 р., вага < 80 кг., ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівець; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радіст, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

41) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 31.05.1984 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – сірі; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – мистецтво, подорожі; (11) – відверта, повага до чоловіка; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – зварювальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-81-45.

43) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28.

45) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православного обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – шатен; (7) – добрий; (8) – куріння, кидаю; (10) – добрий, темпераментний; захоплення, інтереси: – англійська мова, наука, політика, комп'ютер; (11) – порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – перекладач; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-265-29-56.

46) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 30.01.1970 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, працьовитий, порядний; захоплення, інтереси: – різноманітні, здоровий спосіб життя; (11) – приємної зовнішності, в/о; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-технолог; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-285-49-64.

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

“НАША ДРУЖНА РОДИНА”

Щастя, любові і гараздів всім Вам!

1) Всі читачі нашої Клубної сторінки знайомств, які зацікавилися оголошенням будь-кого із членів Клубу, але, які особисто не є членами християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» (КЗНДР), повинні знати те, що перед дзвінком вподобаній особі потрібно спочатку зателефонувати координатору КЗНДР і отримати інформацію стосовно умов діяльності даного Клубу знайомств;

2) Телефони, які відкрито подають наші члени Клубу знайомств в своїх оголошеннях, призначені тільки для спілкування членів Клубу поміж собою;

3) Стосовно всіх питань про діяльність КЗНДР, в тому числі і про умови членства в Клубі – запрошуємо звертатися до координатора КЗНДР при газеті «Мета» п. Олександра РОМАНЮКА за тел.: +3-(066)-657-51-40 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

4) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств при газеті «Мета» потрібно вложити:

а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115;

р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

5) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Християнський Клуб знайомств (КЗНДР), координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000 Координатор КЗНДР Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) З № 5 (84) газети «МЕТА» оголошення: № 66 (жін.) – знято з подальшої публікації.

2) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт (б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневаженням

іх попереднього подружжя; б) вдівців та вдів;

3) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

4) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної листівки «Пам'ятка...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (це стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу знайомств проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неухважність надсилають кошти на інший рахунок.

ЖІНКИ:

61) група «Н»: ОЛЕКСАНДРА. Українка, греко-католичка, 31.08.1970 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 60 кг.; очі – зелені; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, добра, з почуттям гумору; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – чесний, добрий, надійний, без ш/з і судимостей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – тимчасово безробітна; (15) – проживаю з батьком; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(063)-230-86-12.

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення, інтереси: – люблю куховарити, подорожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, л'вів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелігентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

64) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 17.11.1958 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – серйозний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – повар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-570-56-22.

65) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – красзнавство, подорожі, фото/

відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелігентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працьовита, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення, інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працьовитий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працьовитий, надійний, щоби не пив і не курив; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працюю продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний;

(8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

ВЕЛИКДЕНЬ ЗА КОЛЮЧИМ ДРОТОМ

Рання весна 1954 року не дуже тішила будівників «славної комсомольської будови» Волго-Донського каналу. Холодні вітри та дощі зі снігом пробивали наскрізь ватяні куфайки в'язнів. Це вони, зігнані зі всіх куточків Радянського Союзу, а не комсомольці, будували канал. Серед політичних каторжан траплялися і священники. Вони працювали нарівні з іншими в'язнями, виконуючи і перевиконуючи норму та заробляючи так звані «зачоти» – можливість для дострокового звільнення.

Цього року весна особливо не тішила: хоч і помер сатрап, але волі ще не було видно.

Наближалися Великодні свята. І сумно ставало на душі. Частіше згадувався дім, рідні. Туга стискала

серце, що в таборі не можна було якось відзначити Воскресіння Спасителя. Важка праця з ранку до вечора, і втома, котра, здавалося, ніколи не відійде. «Нічого, Христос терпів за нас, і ми мусимо пройти цю нашу Голготу», – потішали отці самі себе і своїх співтоваришів по недолі

В одній бригаді їх було три. Три греко-католицькі священники. Давніше там, вдома, вони не зустрічалися – їхні парохії були в різних місцевостях. Та й вік був різний. Отці Степан та Ярослав – молодші, а Юліян – старший. Звичайно, навіть у цих умовах вони молилися. Кожен мав присланий з дому якийсь образочок, чи навіть Часослов, котрий старанно ховав – його можна було відчитати тільки у вільний день або пізно вночі, коли всі спали. Особливо гнітила неможливість служити Службу Божу. Для священника день без Літургії – це борг перед Господом. Вже знайшли спосіб, як зробити вино – з дому прислали родзинки, їх настоювали на воді, а часточки присилали в мішечку з сухарями. От тільки місця для відправи не було – все і всіх пильнували. Та й сексотів-донощиків не бракувало...

Назавтра знову треба було йти на роботу – будувати клуб. Праця важка, але тут був хоч якийсь затишок; це не те, що копати котлован. До отця Степана підійшов молодий хлопця – такий же в'язень, з Галичини.

– Отче, скоро – свято, то може б ми відслужили Хресну дорогу?

Він попровадив отця за лаштунки сцени. Тут, у відгородженому куточку, можна було сховатися на якийсь час для молитви.

Зібралось кілька чоловік, посвячених у таємницю. Виставивши сторожу, вони молилися. Отець напам'ять промовляв слова Хресної дороги. «Претерпів Ти за нас страсті, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй нас!» – пошепки повторяли в'язні, схиляючись у глибокому поклоні.

Конспірація спрацювала – недаремно хлопці-бандерівці взялися за це, – навіть шпигуни не завважили. Так куточок за сценою став маленькою каплицею. Отці по черзі служили вже за лаштунками Святу Літургію.

А на Великдень хтось роздобув два яйця (цей «хтось» працював у їдальні і просив передати їй для нього освячений шматочок).

Та, як на зло, у Великодню неділю отців Ярослава й Степана погнали на будову мосту. Отець Степан відмовився працювати і, спустившись під міст, щоб не дратувати бригадира, сів біля колони моста й молився. Нараз почувся страшний тріск і крик. З триметрової висоти дошка падала прямо на священника. Але не вбила, а тільки пройшла за плечима, роздерши куфайку. Пізніше виявилось, що це бригадир таким чином хотів провчити непокірного в'язня. Та Господь не допустив...

Увечері до отця Степана підійшов о. Юліян, відкликав у сторону і простягнув на долоні шматочок яйця. Це був один зі шматочків освяченого пасхального яйця, поділеного на багато частинок, аби кожен відчув присутність Христа в цій далекій чужій стороні. В цей день отець Степан вже мав ласку відчуття Його присутність чудесним спасінням, тож лише вдячно посміхнувся й потиснув руку приятелеві. А завтра його поженуть десь в інше місце на роботу, якщо, звичайно, не покарають за сьогоднішню відмову працювати.

«Господи, з Тобою все можна пережити. Поблагослови і провадь мене» – молився о. Степан. Він відчував себе щасливим.

Ще пройшло два довгих роки, поки отець повернувся на рідну землю. І тоді, відкривши закриту атеїстами церкву в селі Надіїв, відправив Службу Божу. А Великодні свята ще не раз доводилося йому святкувати таємно: хоч він і був на волі, та Церква не була свobodною.

ТЕОДОР РОМЖА: ЄПИСКОП-МУЧЕНИК

Теодор Ромжа гімназист 1929 рік. (Закінчення, початок у попередніх числах.)

Судоплатов розкриває ще одну маловідому причину такого рішення. Він пише, що Ромжа володів відомостями про ситуацію в керівних колах України, про плановані заходи проти бандерівського руху. Ця інформація до єпископа надходила від черниць, які тісно спілкувалися із жінкою Івана Туряниці – першого секретаря обкому партії та обльвиконкому. «Обидві посади той обіймав одночасно і користувався великою повагою та любов'ю населення, – пише Судоплатов. – На гаслах і транспарантах, розвішаних в Ужгороді до жовтневих свят, було написано: «Хай живе 30-та річниця Жовтневої революції та Іван Іванович Туряниця!» Від Ромжі відомості про ситуацію в українському керівництві потрапляли до Ватикану, а звідти через московську агентуру – до Кремля. Це створювало справжню небезпеку для Хрущова у владних інтригах. Тому постала потреба таємно ліквідувати всю уніатську церковну верхівку в Ужгороді, яка надає усіляке сприяння бандерівцям.

Сталін дав добро на знищення «терористичного гнізда Ватикану» на Закарпатті. В Ужгород зі своєю групою виїхав сам Судоплатов і пробув тут майже два тижні. За його словами, він особисто знав усе керівництво українських націоналістів і хотів з'ясувати їхні зв'язки та контакти з Ромжею. На жаль, детальніше про це сталінський терорист №1 не пише.

26 жовтня в селі Лавки на Мукачівщині відбувалося освячення храму. Оскільки на той час вже була накладена заборона на поїздки священників без дозволу уповноваженого у справах релігійних культів, спархія наперед повідомила владі про візит у село єпископа. Таким чином кадебісти могли спланувати і підготувати замах.

До зупинки Ромжа приїхав автобусом, а звідти до села – кінями. Проте після служби та обіду селяни попередили, що на околиці стоять авто з військовими. Зважаючи на те, що вже наближалася ніч, люди попросили владу заночувати в селі. Наступного дня єпископ, два священники та два семінаристи вирушили на бричці в дорогу. Ось як описує те, що трапилося, очевидець о. Маслей: «Від'їхавши 2-3 кілометри від села, ми помітили, що на нас насувається велика вантажна машина «Студебекер». Владика, як завжди, молився на вервиці. Ми сиділи задом до напрямку руху і все бачили. Ледве встигли вигукнути, як у той момент автомобіль, спускаючись із гори, на повній швидкості наїхав на нас. Коляска від удару перетворилася на купу трісок. Помітивши, що ми живі, нападники підбігли до нас і почали бити різними металевими предметами».

На щастя, на дорогу виїхало поштове авто. Щоби їх не впізнали, кадебісти вскочили у «бобик» і втекли. Поштовики ж відвезли постраждалих одразу до мукачівської лікарні, де їм надавали допомогу до пізньої ночі. У Теодора Ромжі були два переломи щелепи. Вціліло лише сім зубів, які, до того ж, хиталися. Була пошкоджена нога і численні рани на тілі вже від ударів нападників. Більше постраждав отець Бачинський: можливо, саме його, як старшого за віком, убивці сприйняли за єпископа. Він мав тріщину черепа і численні переломи. Три тижні пролежав майже цілком непритомний.

Судоплатов зізнається, що напад на Ромжу був підготовлений погано: внаслідок організованої автомобільної аварії єпископ був лише поранений. «Хрущов запаникував і знову звернувся по допомогу до Сталіна. Він стверджував, що Ромжа готувався до зустрічі з високопоставленими зв'язковими з Ватикану, – розповідає генерал-лейтенант НКВС. – Тоді до Ужгорода прибули міністр держбезпеки УРСР Савченко та начальник токсикологічної лабораторії Майрановський із наказом ліквідувати Ромжу».

Біля єпископа цілодобово чергували черниці-василіянки, які працювали сестричками. Здоров'я його покращувалося і небезпека для життя минула. Щоб провести спецоперацію, у лікарню терміново приймається медсестра – агент місцевих органів безпеки. Але монахині невідступно сидять у палаті і стережуть єпископа. Та під час нічного обходу 1 листопада головний лікар Бергман наказує їм слідувати за ним. Коли за кілька хвилин вони повернулися, єпископ уже помирив. Як зізнається Судоплатов, Ромжу було вбито уколком з отрутою кураре. Останніми його словами були: «О, Ісусе!»

Привезти тіло Ромжі з Мукачєвого до Ужгорода дозволили лише пізно ввечері, щоби не здійснити великого ажіотажу. Проте по всій дорозі люди зустрічали похоронну процесію зі сльозами на очах.

День похорону 4 листопада став на Закарпатті незвичайним. Були скасовані залізничні й автобусні маршрути у напрямку Ужгорода, щоби перешкодити вірникам попрощатися з улюбленим єпископом.

Олександр ГАВРОШ, «Український тиждень»

Ірина КОЛОМИЄЦЬ,
Інститут історії Церкви УКУ

**НА ПИТАННЯ ЧИТАЧІВ ВІДПОВІДАЄ
РОСІЙСЬКА СЛУЖБА «РАДІО ВАТИКАНУ»**

Питання: Чи можна сповідатися у різних священників, чи потрібно завжди ходити на сповідь до одного й того ж священника?

Відповідь: Сповідатися у різних священників, звичайно, можна. Святий Йосиф Кафасо, духівник і сповідник святого Івана Боско, говорив: у тому, що стосується сповідника, віруючий повинен відчувати себе «вільним, як повітря», – настільки важливе саме це Таїнство, і ніякі перешкоди психологічного чи іншого типу не повинні закривати до нього шлях.

Але багато духовних отців радять сповідатися в одного й того ж священника: це як під час хвороби – ми звертаємося до того лікаря, який добре знає наш анамнез. Якщо у нас є постійний сповідник, то корисно йти саме до нього навіть у моменти особливої напруженості. Святий дон Боско закликав мати постійного сповідника також з поваги до священника, який в парафії здійснює справжнє духовне батьківство.

Іноді, навіть якщо у нас є постійний сповідник, ми можемо бути змушені звертатися до іншого священника – наприклад, якщо відпущення гріхів не терпить зволікання. Тоді ми звертаємося до священника, який в даний момент доступний.

Іноді трапляється, що пенітент відчуває себе з якихось причин некомфортно з тим чи іншим священником. У таких випадках він абсолютно вільний піти на сповідь до іншого. Причини зміни сповідників можуть бути найрізноманітніші.

Питання: Чи правда, що євреї досі очікують прихід Месії? І якщо це правда, чому таким Месією не міг бути для них наш Господь Ісус Христос?

Відповідь: Насамперед зазначимо, що за часів Ісуса Христа і ранньої Церкви велика кількість євреїв повернулася до християнства. І в наступні століття їх було немало, і це відбувається до сьогоднішнього дня. Ті ж, хто залишаються євреями, юдеями, як і раніше, очікують Месію. Чому для них цим Месією не може бути Ісус Христос? Справа в тому, що Ісус – Бог і людина, і у Своїй людській природі Він помер, розп'ятий на Хресті. Зі слів апостола Павла, для євреїв цей факт є великою спокусою і каменем спотикання. Адже по відношенню до Бога можна з пошаною схилити голову лише перед Його всемогутністю, перед Його чудесами, але аж ніяк не перед Його слабкостями. Ось чому так важко прийняти Христа.

Книжники, фарисеї і старшини говорили до розп'ятого Ісуса: «Якщо Ти – Син Божий, зійди з хреста!» Вони над Ним насміхалися: інших Він спасав, а Себе спасти не може? Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудуєш, спаси Себе Самого; якщо Ти Син Божий, зійди з хреста.

Так само і первосвященники з книжниками та старшими, глузуючи, говорили: «Він інших спасав, а Себе Самого спасти не може! Якщо Він – Цар Ізраїля, нехай тепер зійде з хреста і ми повіримо Йому; уповав на Бога – нехай Той Його тепер визволить, якщо Він угодний Йому. Бо Він говорив: Я – Син Божий». Це – з Євангелія від Матея.

А святий апостол Марко розповідає: «Ті, що проходили повз Нього, лихословили Йому, киваючи головами своїми та говорячи: «Отак! Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудуєш його, спаси Себе Сам і зійди з хреста». Так само і первосвященники з книжниками, глузуючи, говорили один одному: «Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти. Христос, Цар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, щоб ми бачили, і увірємо».

Але Він не зійшов з Хреста, принісши Себе в жертву. Саме це і продовжує бути каменем спотикання для юдеїв.

Питання: Якщо людина охрищена, але називає себе атеїстом і заперечує християнську віру, то її відлучають від Церкви? Чи означає відлучення від Церкви те, що людина не може відвідувати Службу Божу і приступати до Таїнств?

Відповідь: Людину, яка називає себе атеїстом, не відлучають від Церкви. Існує безліч причин, які можуть привести охрищеного до зневіри, і Церква, спонукувана пастирською турботою, ні перед ким не закриває свої двері.

Відлучення від Церкви можна назвати гіркими ліками. Відлучення відбувається, коли людина скоїла особливо тяжкий гріх; вона виключається з громади віруючих і з участі в Таїнствах.

Церква вдається до відлучення насамперед у тих випадках, коли існує ризик, що певну дію, як, наприклад, аборт, перестануть вважати тяжким злочином – хоча б тому, що він дозволяється і оплачується державою. Тобто основною функцією відлучення є саме нагадування про тяжкість скоєного вчинку.

Ось що каже з приводу участі в Таїнствах Кодекс канонічного права:

(Продовження на стор.11)

НЕ ВСЯКЕ ЗЕРНО ДАЄТЬ КОЛОС

На циферблаті буття є час, коли ти скажеш: і мені болить, і я страждаю.
Януш Корчак, «Сльози любові»

Я вбіг зі двору до кухні і сказав мамі, що тато вже йде із церкви... Так я виглядав батька щонеділі. Потім ми всі сідали за обідній стіл, і мама (якщо не був піст) наливала до локшини мало не киплячого курячого бульйону. Так любив тато.

Батько завжди приносив свіжу новину і, як на мене, тоді ще малого (я ще не ходив до школи), те сказане було десь з інших далеких світів, як у казці – з десятого царства. Я вслухався...

– Сьогодні директор «наш завод» Яши Глазар дав всім урок любові до ближнього, – сказав батько до мамі за недільним обідом. Мати вичекала, коли батько ковтне, і відповіла:

– Яши – партійний, але він мудрий. Батько повагом заходився розповідати про любов до ближнього.

Тепер, з 50-річної висоти прожитих літ, я знову згадав той урок любові. А мені вже більше років, ніж було тоді моїм батькам.

Я знову згадав того Іцика – дитину війни. Іцик був несповна розуму, його привезли невідомо звідкіля в будинок інвалідів. На вид мав років

На фото: вчитель і письменник Януш Корчак стоїть у другому ряді справа, третій.

їх виплакали. Мала, вціліла піщинка великого Шоа...

Варто було Іцика, знеацька, штовхнути або налякати, і він падав на коліна, прикривав голову руками і голосно кричав: «Б'ють, б'ють, б'ють!..» Наїжачена щетина неголеного обличчя і відсутність спротиву мовби гово-

любив Галю, всміхався до неї. Любив Галину маму, і коли вони разом ішли вулицею, його обличчя роз'яснювала блаженна усмішка і він двома руками потирив по голові; напевне, згадував себе і свою маму. В якомусь часі Іцик подарував Галі малюнок із зображенням дівчини з кошиком, яка іде лісом. Я дуже заздрило, і мені також хотілося такого малюнка. Тепер я знаю, що це була Червона Шапочка, принесена із його дитинства.

Так набігла осіння неділя. Ми обідали. Батько продовжував свою оповідь.

Традицією нашого містечка було – після виходу з церкви ніхто не поспішав, люди довго не розходились. Чоловіки, а значно жінки, запідруки йшли гуртом на Ринок (як казали, «до вінкля» – кута Ринку), виказуючи тим, що не всіх ще вивезли до «малого сибірського гетто», – а вже тоді розходились по домівках до наступної неділі.

Іцик стояв на Ринку біля продуктового магазину і щось там видивляв у вітрині. Тут до магазину під'їхав на мотоциклі Яши (напевне, була потреба), запровадив Іцика до середини і промовив:

– Іцику, вибирай!

Іцик лише показував пальцем – він бажав мати все.... Блаженний двома руками обхопив той пакунок. Він плакав, по його щоках знову текли сльози любові.

P.S. Після хуртовини знайшли замерзлого священника Івана Кипріяна – він обіймав заледенілих дітей. В його черевиках, одному і другому, стояли по парі дитячих ніжок... (зі спогадів онуки о. Івана Купріяна Ліди про смерть діда взимку 1924 року).

2012-й рік – роковини загибелі Януша Корчака і дітей, якими він опікувався, – загазованих в концтаборі Треблінка... Були й інші гуманісти – Максиміліан Кольбе, о. Омелян Ковч... Всі вони очищали ХХ століття від злата та насильства і віддали своє життя за життя ближнього. Та ще більше – незнаних і забутих. Забутих людьми, але не забутих Творцем. Гарне слово – Праведник!

Гуманісту Янушу Корчаку, гуманісту Івану Купріяну присвячую. Всім Праведникам – поклін!

Мар'ян САРАБАЙ,
член Національної спілки краєзнавців України

На фото: священник о. Омелян Ковч справа.

20. Чорнота короткого волосся на голові і така ж чорнота на обличчі; в тернових очах – затаєна образа (так буває в дітей, які ростуть без мамі), загострений гачкуватий ніс. Коли голосив – показував перли білих рівних зубів. Довгі, тонкі пальці (мав вроджену ваду – великі пальці були як маленькі мізинчики) завжди гладили підборіддя. Коли Іцика дражнили, він голосив, але з очей ніколи не текли сльози. Я знаю, що сльози не течуть у людей, які у великих стражданнях вже

рили: якщо бажаєш, то продовжуй, бий мене, бий ще...

Спершу по його прибутті так і траплялося, але невдовзі присоромлені підлітки перемістили вихід своєї енергії. Поступово він перестав бути «чужим». Іцик, самотній молодий чоловік, з зацікавленим виглядом ходив вулицями, зупинявся, вдивлявся в перехожих лагідним поглядом: він – добрий...

Галю, дівчинка з моєї вулиці, завжди мала вплетені в волосся банти. Іцик

На фото: священник о. Іван Кипріян стоїть у другому ряді справа п'ятий.

СВЯТКУВАННЯ ДНЯ МАТЕРІ В ІТАЛІЇ

Проповідь Преосвященного Владика Діонісія (Ляховича), ЧСВВ, Апостольського Візитатора під час Свята матері у Римі.

Святкування Дня матері в Італії, яке організує Українська Греко-Католицька Церква для українських матерів-заробітчанок, – найбільший вияв любові та поваги до жінки, яка дала життя, яка несе материнство і яка у пору безпорадності нашої влади взяла на свої плечі забезпечення сім'ї та родини.

Щорічне святкування Дня матері, на яке з'їжджаються тисячі українців зі всієї Італії, було започатковано в Римі у травні 2002 року. Таку добру традицію пошанівку матері – берегині і трудівниці – ініціювала Апостольська Візитатура УГКЦ в Італії. А невдовзі такі святкування почали проводитися в кожному місті Італії, де є українська спільнота. Це – найбільші за розмахом та масштабністю урочистості, які відбуваються в Італії з участю української громади.

Святкування зазвичай відбуваються на майдані перед українським духовним центром у Римі – собором святої Софії (вул. Боччеа, 478). Не кожен народ може похвалитися

таким глибоко національним і водночас мистецьким організаційним місцем духовного спілкування у Вічному Місті. Це – здійснення задуму Патріарха Йосифа Сліпого, який збудував в італійській столиці величний собор св. Софії, як спадок сучасності тих самих Божих правд, що споконвіку висвітлювалися в Софії Київській. Святиню освячено 28 вересня 1969 року, а 21 січня 1998 року Папа Іван Павло II надав їй титул «Малої базиліки» – як центру «духовного життя вірних східного обряду, які живуть у Римі».

Сотні автобусів зі всіх куточків Італії з'їжджаються до Риму на святкування Дня матері. А в кожному з них – велика українська родина, об'єднана родинністю в Бозі.

Пригадуються святкування цього свята у попередні роки. У програмі святкування, зокрема, була така програма:

- субота – екскурсія містом, нічні чування;
- неділя – Божественна Архиєрейська св. Літургія в базиліці св. Софії,

- концертна програма на майдані за участю запрошених артистів та колективів.

Традиційно в суботу практикуються виступи аматорів з кожної української спільноти. Ці концерти залишають дуже яскраві спогади і гордість за талановитий український народ.

Відеозаписи з такими концертами користуються неабиякою популярністю.

Українські артисти, які так щиро пошанували матір-заробітчанку, залишаються в наших подячних молитвах на все життя.

Марія ГАПУК

Продовження, початок на стор.10

«Кан. 1331 – § 1. Відлученому забороняється:

- 1) приймати участь в служінні будь-якого Євхаристійного священнодіяння і в будь-яких інших богослужбових обрядах;
- 2) вершити таїнства або інші літургійні відправи і приймати таїнства;
- 3) займати церковні посади, служіння й обов'язки, а також здійснювати акти управління.

Як бачимо, відлучений не може виконувати жодного літургійного служіння в Церкві, але, зауважимо, відлучення позбавляє прав, а не обов'язків. А участь в недільній Літургії для католика є церковним приписом, обов'язком. Тому відлучений від Церкви не тільки може, але й зобов'язаний відвідувати недільну Літургію.

Знову ж таки, відлучений (наприклад, якщо це священник) не може уділяти Таїнства і приймати Таїнства. Написано також, що він не може здійснювати й інших літургійних відправ. Однак приймати сакраменталії він може: до сакраменталії (інших літургійних відправ) відноситься, наприклад, обряд похорону.

Питання: Коли прийде останній день, то люди, які на той момент будуть жити, потраплять відразу у вічність, чи вони спочатку помруть? По ідеї, смерть повинна торкнутися всіх, як наслідок первородного гріха...

Відповідь: Святий апостол Павло, якому було дано одкровення, пише і про те, що відбудеться в кінці часів. Хоча (як це буде видно з наведеної нижче цитати) св. Павло і думав, що кінець світу настане дуже скоро, проте все, що він писав про останній день, є богонатхненним словом. Згідно з ап. Павлом, ті, хто на той момент будуть живими, перейдуть безпосередньо до вічного життя, але їх не мине те преображення і воскресіння, яке всіх нас повинне уподібнити Христу у славі.

Ось слова апостола: «Не хочемо, брати, залишати вас у незнанні щодо померлих, – щоб ви не сумували, як інші, що не мають надії. Бо коли ми віруємо, що Ісус умер і воскрес, тож так і тих, які послули в Ісусі, Бог приведе з ним. Бо це ми вам кажемо словом Господнім: Ми, що живемо, що залишимося до приходу Господа, – не випередимо тих, що послули. Бо сам Господь на даний знак, на голос архангела та при сурмі Божій, зійде з неба, і найперше воскреснуть ті, що вмерли в Христі. Потім же ми, що живемо, що лишимось, будемо разом з ними вхоплені на хмарах у повітря назустріч Господеві і так будемо з Господом завжди. Отже, втішайте один одного цими словами» (1 до Солунян 4, 13-18).

Логічне запитання: хіба смерть, яка є наслідком первородного гріха, не відноситься до всіх? Так, але Бог може звільнити від цього наслідку тих, хто перебуватиме на землі в останній день.

Питання: Чи можна християнинові займатися карате?

Відповідь: В описах цього виду бойового мистецтва присутні два елементи: по-перше, розвиток власних фізичних та інтелектуальних здібностей – і тут немає ніяких «протипоказань». А, по-друге, згадується про «духовний розвиток людини», як про один з вимірів карате. І якщо під цим мається на увазі концепція досконалості, типова для буддизму, то це неприйнятно для християнина.

«Мирна кінцева пристань», до якої прагне буддист, це – абсолютно негативний стан щастя. Негативний в тому сенсі, що заперечується, анулюється будь-яке почуття і, як наслідок, анулюється біль. До цієї «нірвани» (тобто «припинення») можна остаточно прийти тільки після дуже довгого ряду перевтілень і покрокового «очищення», – у той час як внутрішній, духовний розвиток християнина полягає зовсім в іншому: це – зростання у Христі та участь у Божественному житті. Християнство – це не «припинення» (про припинення можна говорити лише у стосунку до гріха), а повнота життя, і така повнота включає в себе також і почуття.

Ось чому завжди залишаються актуальними міркування про початковий буддизм, запропоновані видатним християнським філософом нашого часу Жаком Марієном: «Ця доктрина відчаю – не просто єресь по відношенню до брахманізму, але інтелектуальна виразка людства, оскільки вона заснована на розкладанні розуму. У ній скупчені всі ті великі помилки, які атакують розум в сучасну епоху. І якщо вона так підноситься в наші дні в деяких європейських колах, то це відбувається тому, що всі душі, які хочуть отримати з гуманітаризму мораль добра у світі без Бога, вже є віртуальними буддистами».

Христос завжди повинен залишатися Світлом, яке сяє на шляху християнина, і кожен з нас повинен прагнути до стану, про який говорив святий апостол Павло: «Вже не я живу, але живе в мені Христос».

«Католицький Оглядач»

Кардинал Барселони взяв участь у Великодньому Богослужінні української громади

На цьогорічне Великоднє Богослужіння в парафії св. Моніки в Барселоні зібралось близько тисячі українців-греко-католиків із різних куточків кра-

їни. Найбільшою несподіванкою для всіх стало те, що на Божественну Літургію прийшов особисто Архієпископ Барселони Луїз Мартінез кардинал

Сістак, аби таким чином розділити радість Христового Воскресіння з українцями. Про це повідомляє пресслужба УГКЦ у Барселоні.

Празник Христового Воскресіння у Норвегії

З найвіддаленіших куточків країни приїхали українці Норвегії до Осло, щоб молитовно відзначити празник Христового Воскресіння. Уперше за

два роки з часу запровадження українських Богослужінь для української громади в Норвегії в суботу, 14 квітня, була відслужена Воскресна Утре-

ня, якою вірні розпочали святкування Великодня. На Богослужіння завітав новопризначений посол України в Норвегії Юрій Оніщенко, який привітав

громаду зі «святком радості і надії». Про це повідомляє о. Іван Мачужак, канцлер Апостольського екзархату в Німеччині та Скандинавії.

Фото-, відео- та аудіо файли УГКЦ на одному ресурсі

Українська Греко-Католицька Церква в мережі інтернет презентує медіаресурс, який започатковано для того, щоб усі охочі мали можливість в одному місці ознайомлюватися з фото-, відео- та аудіо файлами УГКЦ – ugcc.tv створено та підтримується Департаментом інформації УГКЦ.

– Зараз на цій сторінці є медіаресурси, які роз-

повідають про діяльність Глави УГКЦ, Синоду УГКЦ, про життя єпархій та єпископів, про Церкву в Україні та за кордоном тощо. Плануємо проводити на цій веб-сторінці онлайн-трансляції Богослужінь із різних храмів нашої Церкви, трансляції прес-конференцій, наукових заходів тощо. У такий спосіб ми наближа-

тимемося до створення повноцінного інтернет-телебачення УГКЦ з програмою телепередач, випусками новин, розмовними студіями і т. п. – розповіді у коментарі керівник Департаменту інформації о. Ігор Яців. Розробники просять допомогти у поширенні інформації про цей ресурс, а також надсилати свої побажання та пропозиції на електронну адре-

су: press@ugcc.org.ua.

– Ми також зацікавлені отримувати медіафайли, які розповідають про життя єпархій, парафій, навчальних закладів, монастирів, благодійних і прицерковних організацій УГКЦ та публікувати їх на цьому ресурсі, – додав о. Ігор.

Департамент інформації УГКЦ

Легендарний німецький футболіст: зустріч з Папою змінила моє життя

На сторінках ватиканського видання «L'Osservatore Romano» легендарний німецький футболіст Франц Беккенбауер розповів про свої враження від зустрічі з Папою Венедиктом XVI. Колишній спортсмен згадав, як у рамках підготовки до Чемпіонату світу з футболу в 2006 році, він, будучи членом організаційного комітету, подорожував по багатьох країнах світу. У Римі їх делегація відвідала загальну аудієнцію зі Святішим Отцем. Футболіст розповів, як на закінчення своєї промови Понтифік привітав організаторів чемпіонату і поговорив особисто з ним.

– Святіший Отець несподівано простягнув мені руку. Важко описати подібні моменти. Харизма, яка випромінювалася від цієї людини, його внутрішній спокій, гідність і сердечність – це все

мене вразило до глибини, – розповів Беккенбауер. Він додав, що «у своєму житті зустрічався з багатьма відомими людьми, але ця зустріч була особливою і безумовно однією з найбільш зворушливих у житті, яка запам'яталася назавжди».

Футболіст відзначив, що під час короткої розмови зі Святішим Отцем він вручив Понтифікові вимпел з логотипом Чемпіонату світу з футболу. У розмові Папа запитував про футбол, про підготовку до чемпіонату, про стан німецької збірної. Крім того, футболіст признався, що завжди носить із собою знімок, який був зроблений під час зустрічі з Папою.

– Зустріч з Венедиктом XVI змінила щось в моєму житті. З того моменту я став частіше ходити до церкви. Коли Папа через

деякий час після чемпіонату відвідував Німеччину, я прочитав усі його промови. Тоді він завжди закликав віруючих свідчити про християнську віру. Ці слова я прийняв глибоко до серця, – каже Франц Беккенбауер.

За матеріалами radiovaticana.org

До України привезли шматочок дерева, під яким молився Ісус

19 квітня єпископ Кам'янець-Подільської дієцезії Римо-Католицької Церкви Леон Дубравський привіз зі Святої Землі хрест, виготовлений з дерева, під яким, за переказом, молився Ісус Христос у Гетсиманському саду. Шматочок дерева має відповідний сертифікат, який засвідчує його автентич-

ність. Реліквія знаходиться у м. Шаргород, що на Вінниччині, де триває зведення великої Хресної дороги на зразок Кальварії.

Шматочок гетсиманського дерева в Україну привезла делегація з 30 осіб, до складу якої, окрім католицького духовенства, входили представники Вінницької влади та обласного телебачення.

– Ми привезли сьогодні зі Святої Землі реліквію, яка може послужити відновленню віри, надії та любові, – сказав у розмові з журналістами владика Леон. – Колись ізраїльтяни згрішили, але дивились на мідяного вуза і були зцілені. Так само і зараз – люди, які з вірою торкатимуться цього хреста, зможуть отримати благодать.

У майбутньому планується також мандрівка реліквії парафіями дієцезії. Наразі для хреста виготовляється захисне оздоблення.

Джерело: CREDO

103-річна монахиня з Закарпаття вже понад 80 років у монашому стані

Мешканці закарпатського села Іза Анні Георгіївни Руцук за метрикою – 102 роки. Сама жінка твердить, що їй – на рік більше. І вже понад 80 років Анна перебуває в монашому стані. До школи Анна Руцук не ходила жодного дня. У 18 років стала послушницею, а згодом склала монаші обіти і назвалася сестрою Феодорою.

«Робота найбільше була. Були такі монахині, що все в церкві молилися. А котрі працювали, то рано помолимося, та й на роботу йдемо. Хто

на город ішов робити, хто на поле, інші – з худобою», – згадує сестра Феодора.

Коли у 1961 році комуністична влада закрила монастир, сестра Феодора оселилася в родичів в Ізі. Вдома плела кошики для колгоспу, на неї родина Руцуків залишала своїх дітей та онуків. Попри життя серед мирян, сестра-довгожителка Феодора щодня дотримується монастирського розпорядку: молитви, постів, послуху.

Джерело: ЗІК

Вітаємо 90-літників!

У травні святкують ювілей:

25-річчя священства – о. Микола Мисюк (14.05)

45-річчя уродин – о. Роман Височанський (01.05)

40-річчя уродин – о. Олександр Павлишин (02.05)

40-річчя уродин – о. Юрій Головка (04.05)

40-річчя уродин – о. Миколай-Володимир Фредина (05.05)

У Львові відкрито виставку «Феномен дерев'яної церкви»

– Сьогодні ми є свідками презентації-представлення цих церков, пам'яток архітектури. Кожен у міру свого розуміння, виховання захоплюється їхньою унікальністю, винятковою мистецькою цінністю, – відзначив владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архiepархії УГКЦ, у своєму слові під час відкриття виставки «Феномен дерев'яної церкви», яка відбулась 20 квітня у Львівському Національному музеї ім. А.Шептицького (пр. Свободи, 20).

На виставці представлено фотографії кращих зразків гуцульських, галицьких, лемківських, бойківських дерев'яних храмів (об'єктів транскордонного подання «Дерев'яні церкви українських і польських Карпат» до включення в список Світової спадщини ЮНЕСКО). У рамках цього проекту також відкрито виставку-презентацію творчого доробку Української спілки іконописців.

– Так, як Бог є Творець, що сотворив землю, так Всевишній створив і людину, яка також є творцем і покликана не просто пережити свій вік, а щось залишити після себе. Хтось творить в мистецтві, хтось – у музиці, хтось – в архітектурі. Але ці церкви, які ми сьогодні представляємо, є тим знаком, що нам щось передали наші попередні покоління. Зичу всім, щоб ми, споглядаючи на ці пам'ятки архітектури, не лише чудувалися їхньою красою, а й розуміли, що ми також покликані щось створити, – завершив своє слово владика Венедикт.

Відтак після низки виступів доповідачів-мистецтвознавців та представників влади оглядання давніх пам'яток архітектури доповнило автентичним співом українських богослужбових наспівів співоче тріо «Глас».

На закінчення владика Венедикт разом з іншими присутніми оглянув виставку-презентацію творчого доробку Української спілки іконописців. Прес-служба Львівської Архiepархії

